

forslagene for 1967 og 1968 skulle optage udgiftsposter til dækning af et bistandsprogram efter de retningslinier, der var foreslået i særudvalgets beretning. Året 1966 skulle anvendes til forberedelse af programmet, og generalsekretæren skulle søge at indhente frivillige bidrag til brug for aktiviteter udover dem, der skulle dækkes af FNs budget.

Østblokken gik i deres indlæg klart ind for, at folkeretsprogrammet alene skulle finansieres ved frivillige bidrag, men undgik omhyggeligt at fremkomme med ændringsforslag til det afro-asiatiske resolutionsudkast. Østlandene anbefalede, at programmet kom til at omfatte „progressiv folkeret“, såsom principperne om venskabelige forbindelser mellem landene eller staternes suverænitet over deres naturrigdomme, medens reglerne om f. eks. beskyttelse af udenlandsk ejendom fandtes af sekundær betydning.

Fra *vestlig side* anbefalede man, at et folkeretligt undervisningsprogram skulle dække praktiske problemer af interesse for de nye lande, f. eks. traktatret, fredelig bilæggelse af tvister, reglerne om diplomatiske og konsulære forbindelser, statsuccession, international og regional organisation m. v. Sverige tilbød at stille \$ 1.500 til rådighed for rejse og ophold for en af FNs sekretariat udvalgt deltager i det seminar, der i 1966 vil blive afholdt i forbindelse med folkeretskommissionens ordinære mødesamling, og Østrig stillede 5 legater for 5 efter hinanden følgende år til rådighed for en kandidat fra u-landene for optagelse på Det diplomatiske Akademi i Wien. Seks lande, herunder Sverige og Finland, fremlagde et ændringsforslag, hvorefter beslutningen om en eventuel finansiering af programmet over FNs budget udskydes indtil næste Generalforsamling, for at man i mellemtiden kunne se, hvor mange midler der måtte indgå som resultat af en fornyet opfordring fra generalsekretæren til ydelse af frivillige bidrag eller under FNs udvidede bistandsprogram. I denne forbindelse hidkaldtes Mr. David Owen, formand for Bestyrelsen for teknisk Bistand, der udtalte, at den af Udvalget for teknisk Bistand anlagte fortolkning havde været for snæver, og at bestyrelsen ville tage alle anmodninger om teknisk bistand på folkerettens

område i betragtning og tildele dem samme prioritet som den ansøgende regering selv. M. Gabriel d'Arboussier, direktør for FNs Uddannelses- og Forskningsinstitut, (UNITAR), oplyste, at instituttet planlagde at anvende ca. \$ 100.000 på et 6-8 måneders folkeretskursus i 1967 for 10-15 kvalificerede personer.

På *latinamerikansk* foranledning bragtes et af 49 u-lande udarbejdet kompromisforslag til afstemning, ifølge hvilket generalsekretæren efter at have taget eventuelle modtagne bidrag i betragtning skulle optage sådanne poster i budgetterne for 1967 og 1968, som måtte være nødvendige for at gennemføre bistandsprogrammet. Under en delafstemning blev denne bestemmelse vedtaget med 55 stemmer for, 6 imod (bl. a. USA, Canada, Frankrig og Australien), medens 22 afstod (de fleste vestlige lande, herunder Norden, og østblokken). Resolutionsforslaget blev i sin helhed vedtaget med 75 stemmer for (herunder Danmark, Norge og andre vestlige lande samt østblokken), 2 imod (Frankrig og Australien), medens 10 afstod (bl. a. Sverige, Finland, USA og Storbritannien).

Inden afstemningen i plenarforsamlingen meddelte formanden for 6. udvalg, at den i resolutionen forudsatte rådgivende komité ville blive sammensat af følgende 10 stater: Afghanistan, Belgien, Ecuador, Ghana, Ungarn, Frankrig, Sovjetunionen, Storbritannien, Tanzania og USA. Herefter vedtoges resolutionen (res. 2099) med stemmetallene 75-2-11.

6. udvalgs beretning: A/6136.

Folkeretslige principper vedrørende venskabelige forbindelser og samarbejde mellem stater i overensstemmelse med FN's pagt.

(Dagsordenens punkt 90).

På 18. samling havde man ved res. 1966 (XVIII) besluttet at nedsætte et 27-magts særudvalg, som skulle studere nedennævnte fire principper:

- 1) ikke-anvendelse af magt i mellemfolkelige forhold;
- 2) fredelig bilæggelse af tvister;
- 3) ikke-indblanding i andre staters indre anliggender;
- 4) staternes suveræne lighed,